

JUSTITSMINISTERIET

Civil- og Politiafdelingen

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K

Dato: 26. maj 2011
Kontor: Dyrevelfærdskontoret
Sagsnr.: 2011-157-0130
Dok.: CWS41435

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 1 vedrørende forslag til folketingsbeslutning om automatisk frakendelse af retten til at have med dyr at gøre i sager om dyremishandling og grovere uforsvarlig behandling af dyr (B 93), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 3. maj 2011. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Karina Lorentzen Dehnhardt (SF).

Lars Barfoed

/

Jens Teilberg Søndergaard

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 1 vedrørende forslag til folketingsbeslutning om automatisk frakendelse af retten til at have med dyr at gøre i sager om dyremishandling og grovere uforsvarlig behandling af dyr (B 93) fra Folketingets Retsudvalg:

”Vil ministeren undersøge sager i den kategori, som forslaget omfatter, hvor der er faldet dom, men ikke er sket en frakendelse af retten til at have med dyr at gøre, dels med henblik på at undersøge om, der overhovedet er taget stilling til spørgsmålet i sagerne, og hvorfor frakendelse ikke er sket?”

Svar:

Justitsministeriet har til brug for besvarelsen af spørgsmålet indhentet en udtalelse fra Rigsadvokaten, der har oplyst følgende:

”Jeg kan generelt oplyse, at det følger af dyreværnslovens § 29, stk. 1, 1. pkt., at den, der ved dom findes skyldig i mishandling eller grovere uforsvarlig behandling af dyr, ved dommen kan frakendes retten til for bestandig eller for et nærmere fastsat tidsrum at eje, bruge, passe eller slagte eller i det hele beskæftige sig personligt med dyr.

En rettighedsfrakendelse efter dyreværnslovens § 29 vedrører som udgangspunkt alle dyr, men kan begrænses til alene at vedrøre bestemte dyreracer, ligesom retten til at eje dyr mv. efter retspraksis kan begrænses til et vist antal dyr.

Der kan ske rettighedsfrakendelse for bestandig eller for et nærmere fastsat tidsrum. Fastsættes et tidsrum, er dette i praksis som oftest 2, 3 eller 5 år.

Det beror på en konkret vurdering af sagens omstændigheder, herunder grovheden og antallet af forhold samt oplysninger om den domfældtes personlige forhold, om der er grundlag for rettighedsfrakendelse, og for hvilket tidsrum der i givet fald skal ske rettighedsfrakendelse.

Sager, hvor der for anklagemyndigheden bliver spørgsmål om at nedlægge påstand om rettighedsfrakendelse, skal forelægges for rigsadvokaturen, som siden 2000 har ført en manuel oversigt over disse sager.

Formålet med denne forelæggelsesordning vedrørende dyreværnsager er bl.a. at sikre, at der, når betingelserne herfor i øvrigt er opfyldt, i videst muligt omfang nedlægges påstand om rettighedsfrakendelse i sager om overtrædelse af dyreværnsloven, hvor der er tale om mishandling eller grovere uforsvarlig behandling af dyr.

Jeg kan tilføje, at anklagemyndigheden i sager vedrørende mishandling af dyr, jf. dyreværnslovens § 28, stk. 1, 3. pkt., som altovervejende hovedregel nedlægger påstand om rettighedsfrakendelse i medfør af dyreværnslovens bestemmelser herom, samt at domstolene som udgangspunkt følger disse påstande.

På baggrund af en manuel gennemgang af den ovennævnte oversigt kan jeg oplyse, at rigsadvokaturen har modtaget underretning om, at der er i årene 2008–2010 ved dom er sket rettighedsfrakendelse efter dyreværnslovens § 29 over for 38 personer, som er fundet skyldig i mishandling eller grovere uforsvarlig behandling af dyr, og at 7 personer er blevet frifundet for anklagemyndighedens rettighedsfrakendelsespåstand.

For så vidt angår de 7 personer, som er blevet frifundet for rettighedsfrakendelsespåstanden, kan jeg oplyse, at domstolene efter en helt konkret vurdering af omstændighederne i de pågældende sager har fundet, at der ikke har været grundlag for rettighedsfrakendelse. Der er herved i de enkelte sager bl.a. lagt vægt på, at der var tale om enkeltstående forhold, at der efterfølgende var truffet aftale om regelmæssige tilsyn, at forholdene for dyrene efterfølgende var blevet forbedret, og at det var længe siden, at forholdene var blevet begået.

Jeg kan i øvrigt henvise til Rigsadvokatmeddelelse nr. 2/2008, som indeholder nærmere retningslinjer for anklagemyndighedens behandling af sager om overtrædelse af dyreværnslovgivningen, herunder i relation til rettighedsfrakendelse.”